

HAVANERA DEL PORT DE MAR DE CERVERA

Eren els anys de la guerra,
de la guerra de Successió
i Cervera va ajudar
l'arribada del primer Borbó.

La ciutat estava encantada
amb el rei novell,
per això tots desitjaven
veure el primer vaixell.

Van pensar fer un port de mar
i van demanar ajuda al monarca,
però aquest els va dir:
“No pot ser, faríeu riure a tota la comarca”.

*A vegades la mateixa il·lusió
fa somiar truites
i es demanen coses
que més semblen (coses) de bruixes.*

És per això que llavors el rei
els prohoms va cridar
i, ben seriós, els va dir:
“Nois, tots haureu d'estudiar”.

Allò era una bestiesa
que a la cort va fer esclaiar;
era del tot impossible,
no es podia realitzar.

“El port de mar no us el faré,
però construiré una Universitat,
perquè a partir d’ara no tingueu
el cap tan esberlat”.

A vegades la mateixa il·lusió...

I és així com els cerverins
a la Universitat van anar,
per aprendre que alguns somnis
mai no es poden consumir.

Homes de pro en van sortir,
com en Jaume Balmes i en Narcís Monturiol
i, per aquell temps, de molts estudiosos
Cervera en va ser el bressol.

Pot ser història, pot ser llegenda,
però una cosa sí és veritat:
des de llavors Cervera
ja pot dir que té Universitat.

A vegades la mateixa il·lusió...

Magí Raich Brufau
Cervera 2005